

جستجوی آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپتوک گروه آ در مایع مفصلی بیماران مبتلا به آرتربیت

*دکتر ثمیله نوربخش: استاد و فوق تخصص عفونی کودکان، مجتمع حضرت رسول اکرم (ص)، مرکز تحقیقات بیماری های عفونی کودکان، دانشگاه علوم پزشکی، ایران (*نویسنده مسئول)، noorbakhsh@tums.ac.ir, samileh_noorbakhsh@yahoo.com

دکتر ویدا ضرایعی: استادیار و متخصص رادیولوژی، مرکز تحقیقات بیماری های عفونی کودکان، مجتمع حضرت رسول اکرم (ص)، دانشگاه علوم پزشکی ایران.

vida_zarabi20@yahoo.com

دکتر مهشید طالبی طاهر: دانشیار و متخصص عفونی، مرکز تحقیقات بیماری های عفونی کودکان، مجتمع حضرت رسول اکرم (ص)، دانشگاه علوم پزشکی ایران.

mtalebitaher2000@yahoo.com

آذر دخت طباطبایی: فوق لیسانس و مربی میکروب شناسی، مرکز تحقیقات بیماری های عفونی کودکان، مجتمع حضرت رسول اکرم (ص)، دانشگاه علوم پزشکی، ایران.

دکتر نازنین علی بیک: بخش کودکان، دانشگاه علوم پزشکی ایران.

nazi_111015@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۷/۱۰/۹۱

تاریخ دریافت: ۰۷/۰۵/۹۱

چکیده

زمینه و هدف: تعیین عوامل آرتربیت سپتیک بسیار مهم است. هدف از این مطالعه جستجوی آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپتوک گروه آ در مایع مفصلی مبتلایان به آرتربیت بود.

روش کار: یک مطالعه مقطعی به روی ۵۲ کودک مبتلا به مونو آرتربیت حاد در مجتمع حضرت رسول اکرم تهران (۱۳۸۹-۹۱) انجام شد. رنگ آمیزی گرم، کشت، و تست سریع تشخیصی آنتیزن (لاتکس آگلوتیناسیون) برای هموفیلوس، پنوموک، استرپتوک گروه سب و منگوک، ای کلی، و جستجوی آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپتوک گروه آ (کمپانی کازابیو، مجوز ارتربیت، چین، الیزا) در مایع مفصل بیماران (با کشت و اسپیر منفی) جستجو گردید. عدد پی کمتر از ۰/۰ با ارزش نقی گردید.

یافته ها: تشخیص آرتربیت چرکی در ۳۴/۵٪ (۱۱/۵۲) شامل: ۱۵٪ (۸/۵۲) کشت و یا اسپیر مثبت، ۵/۷٪ (۳/۵۲) تست سریع آنتیزیک لاتکس مثبت، و ۳/۸٪ (۲/۵۲) آنتی ژن استرپتوک گروه آ مثبت (علی رغم منفی بودن کشت و اسپیر و تست لاتکس منفی) بود.

نتیجه گیری: در ۳۴/۵٪ (۱۱/۵۲) بیماران، تشخیص آرتربیت چرکی داده شد. فقط در ۱۵٪ بیماران کشت و یا اسپیر مثبت (استاف و پنوموک) بود. تست سریع آنتی ژن باکتریایی در ۷/۵٪ و آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپتوک گروه آ در ۳/۸٪ بیماران مثبت بود. با افزودن روش های تشخیصی جدید جستجوی آنتی ژن باکتریایی های شایع (به خصوص استرپتوک) به روش های معمول، نقش عوامل عفونی در آرتربیت حاد واضح تر می شود. سیستم دفاعی بدن قادر به شناسایی آنتی ژن استرپتوک مایع مفصل بیماران نبوده و عوارض قلبی، کلیوی و عصبی غیر قابل برگشت محتمل خواهد بود. درمان مناسب در عفونت های اثبات شده استرپتوک کی توصیه می شود.

کلیدواژه ها: آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپتوک گروه آ، آرتربیت، آرتربیت سپتیک.

مقدمه

آرتربیت حاد به صورت قرمزی و تورم و گرمای مفاصل ظاهر می یابد و معمولاً در لمس نیز دردناک و حساس است. اگر چه آرتربیت عفونی با ارگانیسم های باکتریال و بیشتر در سنین کودکی و زیر ۲ سال اتفاق می افتد (۱)، اما بیماری های روماتولوژیک، بد خیمی و عفونت های باکتریال مزمن (مانند سل و قارچ ها) و ویروس ها هم در ایجاد آرتربیت کودکان نقش دارند (۱). در مطالعات مختلف شیوع آرتربیت سپتیک حدود ۱۲در، ۱۰۰۰۰۰ نفر گزارش شده است. آرتربیت چرکی از شایع ترین و

مهم ترین آرتربیت های عفونی و از اورژانس های طب اطفال بوده و تشخیص سریع و شروع به موقع درمان های دارویی و جراحی در آن الزامی است. در صورت عدم درمان سریع و کافی احتمال بروز صدمات دائمی به صفحه رشد و سینوویوم را باعث خواهد شد (۲).

برای افتراق فرآیندهای التهابی از بیماری های عفونی شاخص های آزمایشگاهی متعددی مانند تعداد گلbul های سفید، سرعت رسوب اریتروسیت ها و سی آر پی وجود دارد. اگر چه این موارد با ارزش و کمک کننده هستند، اما قطعی نمی باشند (۳ و ۴).

استرپیتوکک توسط سیستم دفاعی بدن به عنوان آنتی ژن شناسایی نمی شود. استرپیتوکک به دلیل مشابهت مولکولی به نسوج قلب، اعصاب، عضلات صاف، دریچه های قلبی و کلیه موجب صدمه می شود. عفونت استرپیتوکوکی بسیاری از کودکان به علت خفیف بودن علائم بالینی و عدم استفاده از روش های تشخیص مناسب، تشخیص داده نشده و درمان نمی شوند (۱۴-۹). درمان عفونت های استرپیتوککی سریع و آسان است. درمان ناقص وعدم تشخیص فارنژیت استرپیتوککی و سایر موارد عفونت های استرپیتوککی، احتمال عوارض آن را افزایش می دهد. از سوی دیگر آرتیریت در کودکان ایرانی شایع و عوامل عفونی متعددی در آن دخیل هستند (۲۱-۱۸). در بزرگسالان بیشتر علل غیر چرکی مطرح می باشد (۲۲-۲۴). تشخیص دقیق عوامل میکروبی مسئول در آرتیریت کودکان (به ویژه ارگانیسم هایی مانند هموفیلوس و پنوموکک) با روش های معمولی (اسمیر مستقیم مایع مفصل و کشت) به تنها یی قابل دستیابی نیست. عفونت های استرپیتوککی گروه آ هنوز در کودکان ایرانی شایع و تظاهرات بالینی متفاوتی را قادر است ایجاد نماید.

بنابراین استفاده از روش های جدید و سریع برای تشخیص آرتیریت سپتیک از اهمیت ویژه ای بر خوردار و بسیار کمک کننده خواهد بود. هدف مطالعه فعلی جستجوی آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپیتوکک گروه آ کودکان مبتلا به آرتیریت بستره در بخش کودکان مجتمع حضرت رسول اکرم(ص) بود.

روش کار

این مطالعه مقطعی بروی بیماران بستری در بخش کودکان و مرکز تحقیقات بیماری های عفونی کودکان در مجتمع حضرت رسول اکرم (ص) وابسته به دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال های ۹۱-۱۳۸۹ انجام شد. مطالعه در کمیته اخلاق مرکز تحقیقات عفونی کودکان دانشگاه علوم پزشکی ایران تهران تایید و معهده ب اصول عهده نامه هلسینکی بود. فرم موافقت نامه اخلاق در پژوهش پزشکی برای هر کودک با امضای والدین تکمیل گردید.

آسپیراسیون مایع مفصلی به عنوان استاندارد طلایی تشخیص است. تشخیص ارگانیزم مسئول در مایع مفصل به روش های اسمیر و کشت اولین قدم برای تشخیص آرتیریت سپتیک است. اما در شرایط ایده آل و دقیق آزمایشگاهی هم با رنگ آمیزی گرم اسمیر و کشت مایع مفصل فقط ۴۰-۲۵٪ بیماران مثبت خواهد بود (۶ و ۵). مطالعه Van der همکارانش نشان دادند در موارد منفی بودن کشت های معمول مایع مفصل، اقدامات تکمیلی مانند پی سی آر می تواند کمک کننده باشد (۲، ۵ و ۶). روش پی سی آر (PCR) برای تشخیص عوامل باکتریال و ویروسی در مایع مفصل کمک کننده است اما همیشه در دسترس نیست.

استفاده از روش های تشخیصی غیر وابسته به کشت، مانند تست لاتکس (به خصوص در مواردی که آنتی بیوتیک مصرف شده است) در ارگان هایی که ذاتاً استریل هستند مانند مایع مغزی نخاعی بسیار کمک کننده بوده است. اساساً استفاده از تست لاتکس آگلوتیناسیون (LPA) برای تشخیص آنتی ژن باکتریال در مایعات استریل بدن توصیه می شود. بنابراین جستجوی آنتی ژن عوامل باکتریال در مایع مفصلی مانند سایر نواحی استریل بدن مفید است (۵ و ۶).

Mignemi et al گزارش کاملی از تغییرات اтолوژیک مفصل در عفونت های استرپیتوککی ذکر کرده است (۳). در کشورهای در حال توسعه مانند ایران هنوز عفونت های استرپیتوککی علامت دار و بدون علامت (ناقلین حلقی) از اهمیت زیادی بر خوردار هستند (۷-۴). نه تنها استرپیتوکک همچنان یکی از عوامل مهم فارنژیت حاد در کودکان می باشد (۷-۱۱)، بلکه عوارض متعدد متعاقب عفونت های استرپیتوککی حلق به خصوص تب روماتیسمی، گلومرولونفریت، آرتیریت های واکنشی و عوارض اتوایمون (پانداس) در ایران گزارش می شود (۱۷-۱۵). در خصوص حساسیت آنتی بیوتیک این ارگانیسم در کشور نیز مطالعاتی انجام شده است (۱۴-۱۲).

عوامل ویرولانس استرپیتوکک در سطح سلول است. کپسول پلی ساکاریدی ارگانیسم (حاوی هیالورونیک اسید) مشابه بافت همبندی بدن انسان است.

غیراحتمالی (آسان)، انتخاب شدن و پرسش نامه ثبت گردید. بعد از انجام سونوگرافی مفصل و اطمینان از وجود مایع مفصلي توسط متخصص ارتودپی پونکسیون مفصلي با روش استریل انجام و مقدار ۵-۳ میلی لیتر خارج شد. در ۵۲ بیمار مایع مفصلي به اندازه کافی برای انجام تمامی تست های آزمایشگاهی وجود داشت. به روی ۵۲ نمونه نهایی آزمایش های روتین شامل آنالیز بیوشیمی (پروتئین، قند، PH، LDH.PH)، سلول، اسمر و رنگ آمیزی گرم، کشت مایع مفصلي، جستجوی آنتی ژن باکتریال به روش تست لاتکس آگلوتیناسیون Combo test kit (LPA) با تست سریع آنتی ژنی BO USA برای تعیین آنتی ژن ارگانیسم هایی که به راحتی رشد نمی کنند (مانند پنوموک، هموفیلوس، ای کلی، استرپتوبک گروه - ب و مننگوگ) انجام گردید. بررسی آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپتوبک گروه آ در مایع مفصلي با استفاده از روش الیزا و کیت های شرکت پادتن دانش دارای کنترل مثبت و منفی (Cusabio، Austria liscence, China) انجام گرفت.

داده ها با برنامه نرم افزار آماری spss ویراست دهم آنالیز شد. آمار توصیفی (شامل میانگین و انحراف معیار) برای متغیرهای کمی (سن) و برای متغیرهای کیفی مانند جنس و نوع آرتربیت و تست لاتکس و کشت و از فراوانی خام و فراوانی نسبی (درصد) استفاده شد.

یافته ها

در ۵۲ بیمار مبتلا به آرتربیت در محدوده سنی ۶ ماه تا ۱۶ سال، با میانگین سنی ۱۱.۱ و انحراف معیار ۳/۹ سال آزمایش ها انجام گرفت.٪۵۳/۴ بیماران مذکور و ٪۴۶/۶ مونث بودند. آرتربیت چرکی تشخیص نهایی در ٪۳۴/۵ (۱۱/۵۲ نفر) بود. ٪۱۵/۳ (۸/۵۲) از بیماران با کشت و یا اسمر تشخیص قطعی داد شد: شامل: ۳ مورد استافیلوک، ۳ مورد پنوموک، ۱ مورد هموفیلوس و ۱ مورد کلبسیلا.

در ٪۵/۷ (۳/۵۲) از بیماران هم با تست سریع لاتکس آگلوتیناسیون، آنتی ژن عوامل میکروبی برای هموفیلوس ۱ مورد، پنوموک و

پونکسیون مایع مفصلي در کودکان با نظر پزشک معالج بود. ابتدا در پرسش نامه مشخصات فردی، جنس، سن، نتایج معاينات باليني، سير بيماري، نتایج تست هاي آزمایشگاهي (اسمير، کشت، بیوشیمی مایع مفصلي، اسمير)، تعیین آنتی ژن باکتری با تست لاتکس و آنتی ژن استرپتوبک در مایع مفصلي، موارد آرتربیت چرکی وغير چرکی ذکر گردید.

انتخاب بیماران: کلیه بیماران مبتلا به آرتربیت بر اساس وجود معیارهای بالینی آرتربیت شامل درد و تورم و التهاب مفصل منفرد، همراه با تغییرات بیوشیمیایی التهابی به نفع آرتربیت وارد مطالعه شدند.

معیار آرتربیت سپتیک: وجود شواهد بالینی آرتربیت توام با مثبت بودن اسمير در رنگ آمیزی مستقیم مایع مفصلي / یا کشت مثبت مایع مفصلي، یا تست سریع لاتکس آگلوتیناسیون مثبت (تعیین آنتی ژن باکتری های شایع شامل: پنوموک، هموفیلوس، مننگوک، استرپتوبک گروه - ب، ای کلی).

آرتربیت غیر سپتیک: وجود شواهد بالینی آرتربیت در غیاب موارد ذکر شده.

معیار های خروج: ناکافی بودن مایع مفصلي، عدم رضایت به انجام پونکسیون، تشخیص نهایی سایر علل آرتربیت و تورم مفصل، (هموراژی مفصل، ترومما، بدحیمی ها)، درگیری چند مفصل به طور همزمان (پلی آرتربیت) و یا مهاجر، تب روماتیسمی، آرتربیت التهابی متعاقب گاسترو آنتربیت ها (شیگلایی، سالمونلا و...)، اثبات عفونت های ویروسی مانند مونونوکلوز، آبله مرغان، هپاتیت، تزریق واکسن، و سایر بیماری های بثوری که نیاز به تخلیه مایع مفصلي نداشتند.

در طی مدت مطالعه ۱۲۰ کودک با شک اولیه به آرتربیت در بخش پذیرش شدند. روش نمونه گیری آسان و چند مرحله ای بود. ارزیابی اولیه انجام و بر اساس معیار های ورود و خروج تعداد زیادی از مطالعه خارج شدند. ۶۴ کودک مبتلا به آرتربیت در محدوده سنی ۶ ماه تا ۱۶ سال، با میانگین سنی ۱۱ و انحراف معیار ۳/۹ سال، ٪۵۳/۴ بیماران مذکور و ٪۴۶/۶ مونث با روش نمونه گیری

جدول ۱- نتایج تست های آزمایشگاهی در مایع مفصل بیماران مبتلا به آرتربیت.

تست آزمایشگاهی	کشت مثبت	رنگ آمیزی گرم (اسمیر)	آنتی ژن با کتریال(لاتکس	آنتی ژن / استرپتوفک	درصد
تعداد موارد مثبت	٪ ۹/۶	٪ ۵/۸	٪ ۵/۸	٪ ۳/۸	۲

آرتربیت سپتیک در سنین پایین ایجاد می گردد (۱۲ و ۱۳)، اما شایع ترین عوامل آرتربیت سپتیک در کودکان مطالعه ما به ترتیب استاف ارئوس و پنوموک بوده و هموفیلوس آنفلونزا شیوع کمتر از انتظار داشت. شاید محدوده سنی نسبتاً بالای بیماران (میانگین سنی ۱۱ و انحراف معیار ۳/۹ سال) توجیه کننده این امر باشد، چون هموفیلوس انفلونزا معمولاً در ایجاد آرتربیت سنین کمتر از ۵ سال نقش دارد. در مقایسه، میانگین سنی کودکان مطالعه دکتر ممیشی و همکارانش کمتر از مطالعه فعلی است، اما باز هم هموفیلوس نقش کمتری داشته است (۱۸).

در یک دوره ۱۰ ساله بین سال های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۵، دکتر امینی و همکارانش ۱۴۵ کودک مبتلا به آرتربیت سپتیک و استومیلیت (با میانگین سنی ۱۸ ماه) در تهران را بررسی کردند (۲۰). در ۸٪ بیماران کشت مایع مفصلی مثبت گزارش شد در حالی که ۸/۴٪ کشت خون مثبت داشته اند و در ۱۹/۷٪ کشت مایع مفصلی و خون هر دو مثبت شده اند. شایع ترین میکرو ارگانیسم جدا شده از کشت ها، استافیلو کوک اورئوس، استافیلو کوک کواگولاز منفی، کلبسیلا و استرپتوفک گروه B بوده اند (۲۰).

در مطالعه دکتر طالبی طاهر و همکارانش به روی ۱۰۰ مورد آرتربیت بزرگسالان (میانگین سنی ۴۸ سال) کشت مایع سینوویال در ۴۵٪ موارد مثبت و عمدها استافیلوک و سپس باسیل های گرم منفی کاندیدا، سل، و بروسلا بود (۲۲). راحت بودن و سهولت جدا کردن استافیلوک در محیط توجیه کننده موارد مثبت بالای این مطالعه وسایر مطالعات گروه بزرگسالان است (۲۴-۲۶).

اخیراً برای تشخیص قطعی ارگانیسم های مسئول از PCR Multiplex استفاده می شود. در یک مطالعه (۱۹۹۹) DNA باکتری در مایع مفصل

نایسیریا هر کدام ۱ مورد مثبت گردید. در ۳/۸٪ از بیماران مبتلا به آرتربیت (۲/۵۲)، که تمامی تست های قبلی (کشت و اسمیر و تست سریع آنتی ژنی لاتکس مایع مفصلی منفی بود) آنتی ژن استرپتوفک گروه آ با روش الیزا، در مایع مفصل مثبت شد (جدول ۱).

جدا کردن ارگانیسم با سن و جنس بیماران ارتباطی نداشت ($p=0.925$) ($p=1$).

بحث و نتیجه گیری

علی رغم استفاده از روش های تشخیصی متعدد مانند کشت، اسمیر و تست لاتکس فقط در ۵٪ (۳۴/۵٪ ۵۲/۱۱ نفر) تشخیص آرتربیت چرکی داده شد که ۱۵٪ (۱۱/۵۲) آن با کشت و یا اسمیر مثبت نهایی گردید. در بسیاری از منابع ذکر شده است که با رنگ آمیزی گرم و کشت مایع مفصلی حداقل ۴۰-۴۵٪ عوامل آرتربیت تشخیص داده می شود. این مطالعه هم توانست با استفاده از روش های مختلف در ۳۴/۵٪ کودکان مبتلا به آرتربیت موارد چرکی را مشخص نماید (۱۳). اگرچه در یک بررسی خارجی مشابه (۲۰۰۰) در آرتربیت سپتیک کودکان، مایع مفصلی در حدود ۸۵٪ موارد مثبت بود و باکتری از مجموعه کشت های خون، مفصل، یا استخوان در ۷۰٪ موارد مثبت شده است. شایع ترین ارگانیسم استاف اورئوس بوده است (۱۳). لی و همکارانش هم در ۴۳٪ بالغین تشخیص آرتربیت چرکی را دادند که بیشتر از ۳۴/۵٪ مطالعه فعلی است (۵). نتایج تمامی مطالعات در کودکان ایرانی مانند همین مطالعه استاف نقش عمده ای با روش کشت و اسمیر داشته و عوامل میکروبی دیگر مانند هموفیلوس و پنوموک کمتر گزارش شده اند (۱۸-۲۱).

اگرچه در کشورهایی مانند ایران که ازواسن هموفیلوس استفاده نمی شود حدود ۵۰٪ موارد

فراوانی آن به تنها بیشتر از هموفیلوس بود. بنابراین شاید بتوان در آینده با جستجوی آنتی ژن میکرووارگانیسم‌ها (که بر خلاف پی‌سی‌آر) چندان گران نیستند، بر این ضعف غلبه کرد. آنتی ژن کپسول پلی ساکاریدی استرپتوفوک که در مایع مفصل بیماران به دست آمد، می‌تواند ناشی از تهاجم مستقیم ارگانیسم به مفصل ویا وجود عفونت در نواحی خارج از مفصل و انتقال آن به مفصل از طریق هماتوژن باشد. این آنتی ژن توسط سیستم دفاعی بدن شناسایی نمی‌شود. این خطر بالقوه وجود دارد که به علت مشابهت آن با بافت همبندی به نسوج قلب، اعصاب، عضلات صاف، دریچه‌های قلبی و کلیه صدمه بزند و یا عوارض دراز مدت غیر قابل جبرانی را ایجاد نماید (۱۷-۱۵). بنابراین توجه به اهمیت و جستجوی این ارگانیسم و در صورت نیاز درمان آنتی بیوتیک مفید، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

مطالعات متعددی در کشور نشان می‌دهد که عفونت استرپتوفوکی گروه آ همچنان در بیماری‌های کودکان نقش دارد (۱۸-۶) در مطالعه‌ای در همین مرکز با استفاده از روش تست سریع آنتی ژنی در حلق کودکان، استرپتوفوک عامل فارنژیت تشخیص داده شد. در ۱۷٪ بیماران استرپتوفوک از کشت حلق بدست آمد اما در ۳۴٪ بیماران با روش تست سریع استرپتوفوک تشخیص داده شد که نتایج تست سریع ۲ برابر بیشتر از کشت بود. تست سریع استرپتوفوک در حلق بیماران برخلاف کشت حلق ریال تابع در یافت آنتی بیوتیک در بیماران نبود متوسط سن کودکان مبتلا به فارنژیت استرپتوفوکی ۶۰-۷۰ ماه و قابل انتظار برای فارنژیت استرپتوفوکی بود. این مطالعه اهمیت استفاده از روش تست سریع برای تشخیص به موقع و درمان سریع تر گلودرد استرپتوفوکی را نمایان ساخت (۷). سن بیماران مطالعه حاضر با این مطالعه هماهنگی دارد (۷). گزارش Mignemi et al نتایجی مشابه همین مطالعه دارد (۳). عوارض اسکلتی ناشی از استرپتوفوک شامل آرتربیت سپتیک، تب روماتیسمی و فرم خوش خیم آرتربیت راکتیو آن مکرراً شرح داده شده است (۱۱ و ۳). تغییرات پاتولوژیک مفصل در ۵ بیمار با عفونت

افرادی که تحت درمان آنتی بیوتیکی بودند، جستجو شد که نشان داد آنالیز PCR برای تشخیص و پیگیری حضور DNA باکتری در مایع مفصل چرکی با مصرف آنتی بیوتیک قبلی بسیار با DNA ارزش و قابل استفاده است. عدم حضور DNA باکتری به قطع درمان کمک می‌کند. در یک مطالعه با استفاده از broad range 16S DNA Real time PCR توانستند از ۲۳٪ موارد مشکوک به آرتربیت سپتیک (با کشت منفی) حضور ارگانیسم را ثابت کنند. بنابراین در مواردی که کشت منفی است این روش ارجح است. اما گران بودن عامل مهم عدم استفاده همگانی و وسیع از این روش است (۲۱).

اهمیت این مطالعه و تفاوت آن با سایر مطالعات (به خصوص در گروه کودکان) استفاده و نقش تشخیصی مهم جستجوی آنتی ژن‌های باکتریایی در مایع مفصل بیماران است. عدم جدا کردن ارگانیسم‌های مسئول آرتربیت چرکی در مایع مفصلی با روش‌های کشت معمول شایع است. مسائلی مانند عدم رشد میکروب در مایع مفصل به طور ذاتی، مصرف آنتی بیوتیک قبل از انجام کشت و یا مسائل تکنیکی و شرایط نامطلوب کشت برای رشد میکروب‌هایی که به سختی رشد می‌کنند از عوامل منفی شدن کشت مایع مفصل می‌باشند. تست‌های سریع لاتکس آگلوتیناسیون برای جستجوی آنتی ژن باکتری‌هایی مفید است که در کودکان بسیار شایع اما به سختی در محیط کشت رشد می‌کنند (مانند هموفیلوس، پنوموک و نایسريا).

در این مطالعه با تست سریع لاتکس آگلوتیناسیون، علی رغم کشت منفی مایع مفصلی، وجود آنتی ژن ۳ ارگانیسم شایع در ۷/۵٪ (۳ مورد) از کودکان مبتلا به آرتربیت اثبات شد. همچنین در ۸/۳٪ (۲ نفر) از بیماران مطالعه حاضر علی رغم کشت واسمیر منفی و تست لاتکس منفی (برای سایر ارگانیسم‌ها)، آنتی ژن پلی ساکاریدی استرپتوفوک گروه آ با روش الیزا در مایع مفصلی مثبت بود. هر چند به علت کم بودن موارد مثبت آن نمی‌توان اظهار نظر قطعی نمود اما علی رغم کم بودن موارد مثبت استرپتوفوک گروه آ،

کلیه حقوق آن متعلق به این مرکز می باشد.

منابع

1. Krogstud P. Osteomyelitis and septic arthritis. In: Feigin RD, (eds). Textbook of pediatric infectious diseases. 5 th ed. USA: W.B. Saunders; 2005. p.729-35.
2. Caksen H, Ozturk MK, Uzum K, Yuksel S, Ustunbas HB, Per H. Septic arthritis in children. J Orthop Res. 2007; 25(3):304-10.
3. Mignemi ME, Martus JE, Bracikowski AC,, Lovejoy SA, Mencio GA, choenecker JG.The spectrum of group A streptococcal joint pathology in the acute care setting. Pediatr Emerg Care 2012;28(11):1185-9.
4. Jasir A, Noorani A, Mirsalehian A, Schalen C. Isolation rates of Streptococcus pyogenes in patients with acute pharyngotonsillitis and among healthy school children in Iran. Epidemiol Infect. 2000 February; 124(1): 47-51.
5. Li SF, Cassidy C, Chang C, Gharib S, Torres J. Diagnostic utility of laboratory tests in septic arthritis. Emerg Med J. 2007; 24 (2): 75-7.
6. Rosey AL, Abachin E, Quesens G, Cadilhac C. Developement of a broad range 16S DNA Real time PCR for diagnosis of septic arthritis in children. J Microbiol Methods. 2007; 68(1): 88-93.
7. Noorbakhsh S, Tabatabaei A, Farhadi M, Ebrahimi Taj F. Immunoasssay chromatographic antigen test for rapid diagnosis of Group a beta hemolytic Streptococcus pharyngitis in children: A cross/ sectional study. Iranian J Microb. 2011; 3 (2): 99-103.
8. Shaikh N, Leonard E, Martin JM. Prevalence of streptococcal pharyngitis and streptococcal carriage in children: A meta-analysis. Pediatrics. 2010; 126: e 557 – e 564.
9. Fazeli MR, Ghaemi E, Tabarraei A, Kaplan EL, Johnson DR, Vakili MA, et al. Group A streptococcal serotypes isolated

استرپتوکوکی گزارش شد که شامل ۱ مورد سینوویت گذرا، ۲ مورد سینوویت التهابی و ۱ مورد آرتربیت سپتیک و ۱ مورد تب رومانیسمی بود. آن‌ها نتیجه گیری کردند که به علت متعدد بودن عامل درد مفصلی در عفونت‌های استرپتوکوکی، تست‌های تشخیصی اختصاصی استرپتوکوک می‌تواند علل غیر تب روماتیسمی وغیر سپتیک را در بیماران نشان دهد (۳).

کاهش عوارض دراز مدت قلبی و کلیوی و عصبی ناشی از استرپتوکوک گروه آ بسیار حیاتی است. درمان قابل دسترس و ساده عفونت استرپتوکوکی اهمیت تشخیص این روش را دوچندان می‌کند. محدودیت مطالعه: به علت محدودیت بودجه استفاده از روش‌های تشخیص جدید و گران قیمت مانند پی سی آر با کتریال امکان پذیر نبود. از طرف دیگر سایر علل آرتربیت عفونی مانند عوامل ویروسی متعدد و یا عفونت‌های مایکوپلاسمایی و کلامیدیایی ... در بیمارانی که نتایج کشت واسمی ولاتكس منفی بود، بررسی نگردید.

نتیجه نهایی این است که فقط در ٪.۳۴/۵ (۱۱نفر) تشخیص آرتربیت چرکی داده شد. ٪.۱۵ بیماران کشت و یا اسمر مثبت (استاف و پنوموک) داشتند. تست سریع آنتی ژن باکتریایی در ٪.۵/٪ و آنتی ژن پلی سر اکاریدی استرپتوکوک گروه آ در ٪.۳/٪ بیماران مثبت بود. با افزودن روش‌های تشخیصی جدید جستجوی آنتی ژن باکتریایی‌های شایع (به خصوص استرپتوک) به روشنی معمول نقش عوامل عفونی در آرتربیت حاد واضح تر می‌شود. سیستم دفاعی بدن قادر به شناسایی آنتی ژن استرپتوکوک مایع مفصل بیماران نبوده و عوارض قلبی، کلیوی، و عصبی غیر قابل برگشتن محتمل خواهد بود. درمان مناسب عفونت‌های استرپتوکوکی اثبات شده در این بیماران توصیه می‌شود.

تقدیر و تشکر

این مطالعه با حمایت مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی کودکان مجتمع رسول اکرم (ص) دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام گرفته و

18. S. Mamishi S, Kalantari N, Pourakbari B.Clinical features and etiology of septic arthritis and osteomelitis in children in a 10 year period. *Iranian J Ped.* 2007; 45(1):58-62.
19. Noorbakhsh S, Talebi-Taher M, Tabatabaei A. Staphylococcal superantigens in synovial fluid of 62 patients with arthritis. *Tehran Univ Med J.* 2012; 70 (1): 41-8. Persian.
20. Amini E, Daneshjou Kh, Ghasemi M. A 17-year study of septic arthritis in neonates in two university hospitals. *Tehran Univ Med J.* 2007; 65(5):33-8. Persian.
21. Noorbaksh S, Talebi Taher M, Tabatabaei A, Yeganeh M. Determination of STREM-1 level in synovial fluid for diagnosis of septic arthritis in children. *Razi J Med Sci.* 2012;18(92):1-7. Persian.
22. Talebi Taher M, Gol Babaii S. Clinical and paraclinical reports of 100 cases of infectious arthritis in Firoozgar and Rasoul-e-Akram hospitals, 1998-2003. *J Iran Univ Med Sci.* 2007; 54(14):115-7. Persian.
23. Gharibdoost F, Samadi F, Taghipoor R, Akbarian M, Shahram F, Nadji A, et al. Heat shock protein 70 level of synovial fluid in rheumatoid arthritis versus osteoarthritis: a comparative study. *Tehran Univ Med J.* 2007; 65(7):28-31. Persian
24. Talebi-Taher M, Shirani F, Nikanjam N, Shekarabi M. Septic versus inflammatory arthritis: discriminating the ability of serum inflammatory markers. *Rheumatol Int* 2012; 1(32):1981-4.
- from healthy school children in Iran. *Eur J of Cli Mic Inf Dis.* 2003 22(8):475-8.
10. Sarvghad MR, Naderi HR, Naderi-Nassab M, Majdzadeh R, Javanian M, Faramarzi H, et al. An outbreak of food -borne group A Streptococcus (GAS) tonsillopharyngitis among residents of a dormitory. *Scand J Inf Dis.* 2005; 37 (9): 647 - 65.
11. Khashabi J, Hejazi S, Nikbaksh AA, Taheri Talatapeh N, Nikbakhsh I. Incidence of group A beta-hemolytic streptococcal carriage in normal populations of school children, Urmia, Iran. *Med J Tabriz Univ Med Sci.* 2003; 59: 46-9. Persian.
12. Nourouzi HR, Naderinasab M..The prevalence of pharyngeal carriers of group A beta hemolytic streptococcus and antibiotic susceptibility pattern of this bacteria in Zahean, southeast of Iran. *IRANIAN JOURNAL OF OTORHINOLARYNGOLOGY SPRING* 2009; 21(1 (55)):33-40-. Persian.
13. Ghasemian R, Najafi N. Erythromycin resistance group A streptococcus associated with acute tonsilitis and pharyngitis.*Int J Trop Med.* 2007;2 (4):118-22.
14. Sasan MS, Riyahi Zanian F, Birjandi B, Naderinasab M, Ejtehadi MM.Extremely high prevalence of erythromycin resistance of group A beta hemolytic streptococci in Mashhad, Iran. *Iran J Pediatr.*2011; 21(1):126-8.
15. Noorbakhsh S, Jalili B., Shamshiri AR, Shirazi E, Tabatabaei A, Taghipour R, et al .The role of group A beta hemolytic streptococcal infections in patients with tic and tourett's disorders. *Tehran Univ Med J.* 2010; 68 (9): 534-54. Persian.
16. Derakhshan A, Hekmat VR. Acute glomerulonephritis in Southern Iran. *Iranian J Ped.* 2008; 18(2): 143-8.
17. Noorbakhsh S, Ebrahimi Taj F, Shirazi E, Shamshiri AR, Tabat A. A comparative study of streptococcal infection in children with PANDAS: a case-control study. *Tehran Univ Med J.* 2012; 69(10): 631-8. Persian.

Searching group A streptococcal polysaccharide antigens in synovial fluid of patients with arthritis

***Samileh Noorbakhsh**, MD. Professor of Pediatric Infectious Diseases, Research Center for Pediatric Infectious Diseases, Hazrat-e-Rasool Akram Hospital, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
(*Corresponding author). samileh_noorbakhsh@yahoo.com

Vida Zarabi, MD. Assistant Professor of Radiology, Research Center for Pediatric Infectious Diseases, Hazrat-e-Rasool Akram Hospital, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. vida_zarabi20@yahoo.com

Mahshid Talebitaher, MD. Associate Professor of Infectious Diseases, Research Center for Pediatric Infectious Diseases, Hazrat-e-Rasool Akram Hospital, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. mtalebitaher2000@yahoo.com

Azardokht Tabatabaei, MSc. Instructor of Microbiology, Research Center for Pediatric Infectious Diseases, Hazrat-e-Rasool Akram Hospital, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. azardokht_tabatabaei@yahoo.com

Nazanin Ali Beig, MD. School of Medicine, Department of Pediatrics, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. nazi_111015@yahoo.com

Abstract

Background: Diagnosing the etiologic causes for septic arthritis is very important. The main goal of study was to determine the group A streptococcal polysaccharide antigens in synovial fluid of patients with arthritis.

Methods: A cross sectional study was performed upon 52 cases with acute mono arthritis in Hazrat-e-Rasool hospital in Tehran; Iran (2010-2012). Techniques used were: Gram stain/culture and rapid antigen tests (LPA) for H. influenza, S. pneumonia, group B streptococci, N. meningitidis, and E. coli and for Group A streptococcal polysaccharide antigens (Cusabio company; Austria license, China, ELISA) were searched in synovial samples (negative smear and culture). P value <0.05 was considered valuable.

Results: Septic arthritis was diagnosed in 34.5% (including positive culture or gram staining in 15%, rapid antigen test (LPA) in 5.7%), and positive group A streptococcal polysaccharide antigens was observed in 3.8% of cases with negative results for other tests.

Conclusions: Septic arthritis was diagnosed in 34.6% of cases. Also 15% of cases had positive culture or gram stain (mainly S. aureus, S. pneumonia), 5.7% were diagnosed by rapid antigenic tests (LPA). Group A streptococcal polysaccharide antigens (ELISA) test was positive in 3.8% of remaining cases (negative smear and culture). By adding the new methods of searching for the common bacterial antigens (especially streptococcus) to the conventional culture tests, the role of infectious organisms in evolution of acute arthritis would be elucidated more clearly. Streptococcal polysaccharide antigen in synovial fluid is not defined by immune system. The irreversible cardiac, renal, neurologic complications are probable. Optimal treatment of the proved streptococcal cases is recommended.

Keywords: Group A streptococcal polysaccharide antigens (ASP Ag), Arthritis, Septic arthritis.